

Ca. 1842

AFSENDER

Thorald Læssøe

MODTAGER

J.Th. Lundbye

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Datering usikker.

Modtagersted:
Frederiksværk

Omtalte personer:
Lorenz Frølich
Cathrine Lundbye
Thorald Læssøe

Arkivplacering:
Mappe 1 nr. 29

DOKUMENTINDHOLD

Brevet handler om venskab.

TRANSSKRIFTION

ST

Hr Johan Lundbye¹

Paa

[Hermed en lille Pakke TL] Frederiksværk

Posthornets Spil kaldte mig, og jeg gik ogsaa derefter, ud af den samme Vei hvor Du nylig var kjørt. Til at sidde imellem fire Væge, passede jeg sletikke, for Længsel steg i mit Hjerte og Veemod trængte stærk derpaa. Jeg tænkte: Naturen vil vist være min Ven i denne min Eensomhed at indaande frisk Luft paa min Vei, det skal oplive mig, og Morgenrødens Glans, vil forlyste mig: Og som jeg saaledes tænkte, da var jeg ved min kjære Søe, den der ligger paa høire Haand naar man gaaer ud. Her var slet ingen. (Og jeg seer det hellere, end at see Mennesker hvis Fortrolighed jeg alligevel ikke har.) og dog var jeg ikke ene, og jeg havde ogsaa godt deraf, skjøndt jeg forstod just ikke meget af vad det var de smaa Bølger smaasnakkede om. Jeg saa ogsaa Skyerne hvordan de drev i fælles Klynger, og jeg slog min Kappe tilside for at gennemstrømmes af de friske Morgenvinde og de stødte mod mit Bryst. –

Kjære Johan¹, vi gjorde klogt i om vi feiede for vores egen Dør førend vi feier for andres, og gives der nogle som vi kan see overhovedet paa, saa gives der ogsaa Dem, der med foragt maa see paa os. Derfor naar jeg har skildret dig Verdensmenneskenes Stygheder noget stærkt, saa var det kun fordi Du skulde faa Øie paa det, som det var, for at see Modsætningen, men ikke foragte dem, fordi man ikke eller kun saa derpaa, uden selv at blive ligedan.

●2●

Men bid nu ikke alt for galt i Skaglerne oven paa dette herre, for Du har kun Skade deraf.

Vær nu en god Johan, og hold meget af alle Mennesker. Det byder Kjærlighed, men heraf maa det ogsaa skee derfor, det kan aldrig kaldes noget godt og saa heller ikke være af Kjærlighed, naar man undser sig og siger, at det er jeg jo dog nødt til.

Lev nu vel min lille mand og bliv hos din kjære Moder² saalænge du kan. Jeg har nok [?] [?] jeg venter ogsaa Brev Hjemme fra.

Din T:³

Du kjære Johan!¹ Jeg er og vil altid blive Din Thorald,³ de forskellige Omstændigheder vi komme i kan let stille os i et galt Lys for hinanden,

naar vi ikke ere overbeviste om, at det Baand som er knyttet imellem os er saa fast og varigt at hverken Misforstaaelse eller andre Menneskers Indblanden kan sønderrive det--- Hvor underligt at vi der dog i Aanden ere saa beslægtede, ved de kjedelige ydre Forhold kan komme til at staa saa kolde og tomme for hverandre, som I den sidste Deel af dette Aar--- Johan vær enig med mig om at bortkaste al tom Skald, lad os, naar vi atter mødes, igjen være Johan og Thorald og ikke de To Fremmede som vi har været det en Tid—hils Din hele Familie saa meget fra mig, især Din kjærlige Moder, Tak Dem Alle saa meget for al Deres Godhed imod mig den Tid jeg tilbragte i Dit kjære Hjem --- Thomsen har det nu bedre. søg at glæd ham Johan, han fortjener det af Dig.
Farvel til Du atter møder Din Ven Thorald.³

¹ Maleren Johan Thomas Lundbye (1818-1848).

² Cathrine Lundbye (1792-1863).

³ Maleren Thorald Læssøe (1816-1878).

ST

Hr. Johan Lundbye

1822

Arbejd
in 1822 Pakke
nr. 1.

Fredriksværk

SKOVGÅRD-MUSEET
København / Nr. 29

[illegible]

Men det er alt vel for godt i England som jeg
doble gerne, for da far hører Thorvald.

Men min er god Lohar, og fuld meget af alle Mammens
det bider dydeligst, men forst maa det og se sig
derfor, det kan aldrig kaldes noget godt og saa faldet
i den vane af dydeligst, naar man maa sig og
siges, at det er jeg jo dog mit til.

Men min er min alle Mand og alle for det gode
Mand som den er den jeg har med den alder,
jeg maa det og se sig ~~for~~ Lohar som den.

Min kjære Johan! jeg er vel altid blevet den Thorvald, de forst
lige Ginstendigheder vi kommer i kan det stille de i det gatte
for hinanden, naar vi ikke er overbeviste om at det er sandt
som er kært til mellem os er saa fast og varigt at det er
Misforstaaelse eller anden menneskelig Indblanding kan endelig
det — — — Hvor underligt at vi der dog i den ene end
Bekendte med de kjære Pige og den Thorvald kan ham en til
at saa saa kender og tomme for hverandre, som i den
sidste Del af dette Brev — — — Johan var enig med
mig om at betragte at den Skole, som er saa
altid smædes, og den Johan og Thorvald og ikke
to mennesker, som vi kan se et et tid

Min hele Familie saa meget fra mig i den
den kjære Moder, tak den alle saa meget for
al denne Gæst og mig den Tid jeg tilbragte
i den kjære Hjem — — — Thorvald har det nu bedre
sig at glæde den Johan, den fortæller det af den
Lohar til den at den den den den Thorvald.